CİLT II.
No. 30
4-3-1943

AFACAN

7 1/2 KURUŞ

Her hafta Perşembe Günleri çıkar

— 4 —

— Geçen sayıdan devam —

Sonra Kara ormanın içinden uzun uzun ıslık sesleri, yerin altından da davul gümbürtüsü gelmiye başladı. Sesler bir yakınlaşıp bir uzaklaşıyor, yanı başlarından duyulan ayak sesleri uzaklarda kayboluyordu.

V
KARA ORMAN TAPINAĞINDA

Tremal Naik, tapınağın önünde durmuş, öyle bakıyordu. Ömründe bu kadar güzel, bu kadar büyük bir yapı görmemişti. Baştan başa kaya ile yapılmış olan bu koca tapınak, yirmi metre yüksekliğinde idi. Önünde uzun uzun mermer direkler vardı ve tapınağın kubbesini bunlar tutuyordu. Kapının iki yanında, üç bacaklı, üç kafalı tuhaf hayvan heykelleri vardı ki bunlar Hintlilerin kutsal tanıdıkları hayvanları gösteriyordu.

Tapmağın kapısından içeri girinceye kadar da, iki sıralı, bir alay Tanrı heykelleri dizilmişti: Brahma, Siva, Vişnu, Parvati, Darmaraça ve daha başkaları.

Tremal Naik hem şaşkınlıktan, hem de korkudan orada dura kalmıştı. Çünkü, yerlilerden kaçayım derken tersine, onların bulundukları ve kutsal saydıkları bir yere düşmüştü. Kendi kendine:

— İşte burası yerlilerin tapınağı! dedi. Mahvoldum demektir!

Sonra, dört bir yanına göz gezdirdi ve saklanacak bir yer aradı. Hiç bir yerde kendisini gizliyecek bir şey göremiyordu. Ağaçlardan birinin arkasına gizlenmeyi pek emin bir yol bulmuyordu. Gece olsa belki, fakat gündüz orada saklanamazdı. Sonra, buradaki ağaçlar hem ince idi, hem de pek seyrekti.

En sonunda gözleri yine tapınağa dikildi. Aşağısından yukarısına kadar göz gezdirdi. Sonra, aklına bir şey gelmiş gibi durdu. Kaşlarını çatarak şöyle bir düşündü ve, yine kendi kendine: tapınağın ta tepesine çıksam nasıl olur acaba? dedi.

Bu fena bir düşünce değildi. Çünkü, tapınak, kayaların içine oyulmuş olduğu için, arka yanı, üstü kayalıktı ve oraya yanlardan tırmanarak çıkabilirdi. Kara orman avcısı gibi bir adam için de, kayalara tırmanmak işten bile değildi.

Tüfengini omuzladığı gibi, dört bir yanına yeniden bir göz gezdirdikten sonra, tapınağa doğru ilerledi ve mermer direklerden birinin dibine geldi. Orada bir an durup kendini topladı ve avının üzerine atılan bir kaplan gibi, birdenbire direğe sıçradı ve kendisini çekerek, heykellerden birinin üstüne çıktı. Başka bir heykelin üzerine atladı ve tapınağın duvarına kadar ilerledi. Buradan, dama tırmanmak üzere, sıçrayacak başka bir yer arıyordu.

Bu sırada birdenbire durdu. Ayaklarını bastığı yerde, üzeri bir iki demir çubukla örtülmüş, açık bir delik gördü. Kendi kendine

— Buradan her halde tapınağa inilir, dedi.

İğildi, demir parmaklıkların arasından aşağıya baktı. Fakat içerisi karanlık olduğu için, bir şey göremiyordu.

Bunun üzerine, parmaklıkları tuttu ve kendine doğru çekti. O zaman, kapan açıldı.

Tremal Naik, birdenbire niyetini değiştirmişti: Tapınağın damına çıkıp gizlenmekten vazgeçmiş, içeri girmiye karar vermişti.

Öyle ya, burası, iki Hintlinin aralarında konuşurlarken lâkırdısı geçen tapınaktı. Onlar, burada bir kız bulunduğundan bahsetmişlerdi. Kara orman avcısı, bu kızın, ormanda rastladığı kız olacağını düşünüyordu. Onun için her tehlikeyi göze alabilirdi.

Delikanlı, aşağıya atlamak üzere, elile, kapağın kenarını yokladı, parmaklarına yumuşak bir şey değdi ve bunu daha iyi yoklayınca, bir ip olduğunu anladı: Yani, oradan aşağıya doğru kalın bir ip sarkıyordu. Buna tutuna tutuna aşağıya kolayca inebilirdi.

Öyle yaptı. Sabahın daha ilk saatleri olduğu için, ormanda akla kara seçildiği halde, tapınağın içi henüz kapkaranlıktı.

Tremank Naik, ipten aşağıya yavaş yavaş kayarken daha ne kadar gideceğini ve aşağıda kendisini neler beklediğini bilmiyordu. Fakat içinde korku değil,

yeni bir şeyle karşılaşmanın verdiği tatlı bir duygu vardı.

Biraz sonra ayakları yere dokundu. İki bıraktı ve ayakta durdu.

Ne gibi bir yerde bulunduğunu anlamak üzere, ellerini yana açarak, ilk adımı atmak üzere idi ki birdenbire yerinde mıhlanmış gibi kaldı:

Kulağına bir gıcırtı gelmişti: Açılan bir kapı gıcırtısı.

Kara orman avcısı durmuş, gözlerini, karanlığı delmek istermiş gibi, karşıya doğru dikerek, bakıyordu. Bir yandan da:

«Acaba kim geliyor?» diye düşünüyordu.

Hemen elini tüfengine götürdü. Karşasına çıkacak olana ateş etmek üzere tetik bulunuyordu. Bir yandan gözlerini açmış, bir yandan da kulak kabartmıştı. Fakat, kapının sesi çıkalı epeyi olduğu halde ne bir ayak sesi duyuluyordu, ne de kimse görünüyordu.

Birdenbire, yüzüne sıcak bir insan nefesinin değdiğini duydu. Demek ki, içeri giren kimse, hiç bir gürültü çıkarmadan, yavaş yavaş ona yaklaşmış, burnunun dibine kadar gelmişti.

Tremal Naik, taş gibi, kımıldamadan ve âdeta nefes almadan durmuş, karşısında bir gölge arıyordu.

En sonunda, biraz ilerideki büyük bir heykelin önünde bir karaltı seçti. Sonra kulağına bir ses geldi; hem de bir kadın sesi!

Büyük Tanrı heykelinin ayakları dibine diz çökmüş olan kadın:

— İşte sana geldim, Ulu Tanrı, diyordu. Önünde diz çöküyorum ve dileğimi sana söylüyorum.

(Arkası var)

AVCI BAYTEKİN
BAYTEKİN HAKİKİ STONU BULMAYI SÖZ VERDİ. PASİFİĞİN CENUBUNDAKİ NAHİA ADASINA YOLLANDI..
BİRKAÇ GÜN SONRA ZENGİN ÇİFTÇİNİN YATI, PASİFİĞİN CENUP YOLUNU TUTTU. BAYTEKİN, LİLİ VE KOLU DA GEMİDE İDİLER.
BU SEYAHATTA LOVRENİN ARKADAŞLARIDA VARDI. BUNLARIN ARASINDA GENÇ BİR DUL KADIN DA VARDI. BU KADIN BAYTEKİNE RİCA EDEREK KENDİSİNE BAYAN SEN JAN DENMEMESİNİ, SADECE KATERİN DİYE ÇAĞIRILMASINI İSTER!.
BU SARI KADIN KİMDİR? LOVRE CEVAP VERDİ. BU KÜÇÜK KATERİN SEN JANDIR. KOCASI ÖLELİ İKİ SENE OLUYOR.
AKŞAM OLUNCA BAYTEKİN GENÇ KADINA GEMİNİN KÖPRÜSÜNDE RAST GELDİ. DUL KADIN HAYALE DALDIĞINI BELLİ BİR SESLE OH NE GÜZEL AY VAR... DEDİ..
KATERİN SEN JANDA GEMİDE DAVETLİLER ARASINDA BULUNUYORDU. BAYTEKİN BUNUN HALİNİ ROMANTİK BULMUŞTU.
ŞAİRLER AYI BEYHUDE YERE METHETMEZLER. HİÇ KİMSE ONUN TESİR VE NÜFUZUNDAN KURTULAMAZ.
BAYTEKİN: O HİKÂYESİNİ KÖPEK BALIKLARINA ANLATSIN! HALBUKİ BENİM YAPACAK İŞLERİM VAR.. DEDİ.
OH! GÜMÜŞLERİNİ SALAN AY... NASIL O KAÇMIŞ HA.. BEKLEMEK İÇİN ÇOK ŞEY KAYBETMİYECEKTİR.
HALBUKİ BAYTEKİN LOVRE İLE PETER STONUN ESRARENGİZ KAYBOLMASI HAKKINDA GÖRÜŞÜYORLARDI. KATERİN ONLARI DİNLEDİ.
BAYTEKİN, KENDİNİ PETER STON YERİNE KOYAN ADAMIN MAHİYETİNİ MEYDANA ÇIKARMAK ÜZERE GİDİYORDU. BU AİLENİN SENEİ DEVRİYESİNDE HAKİKİ PETERİ ÇIKARMAK GAYE İDİ..
BİR SABAH PARLAK BİR GÜNEŞ ALTINDA YAT, NAHİA LİMANINA GİRDİ..
281
BAYTEKİN LİLİ GÜVERTEYE DAYANMIŞ OLDUKLARI HALDE GÖRÜŞÜYORLARDI. „LOVRE BU ADAMIN HAKİKİ PETER STON OLMADIĞINI NASIL TEMİN EDEBİLİR? BAY TEKİN CEVA VERDİ: STON AİLESİ YERLİLERLE DAİMA İYİ MÜNASEBETTE BULUNMUŞ. ŞİMDİ NASIL OLURDA BU SEVGİYİ KAYBETMEK İSTER.
ŞİMDİ DE YERLİLERİ, BEYAZLAR ALEYHİNE TAHRİK ETMEKTEDİR. ONLARI ADADAN KOVDURMAK VE TEK BAŞINA KALMAK İSTEMEKTEDİR.» LİLİ „ÖYLE İSE DEDİ ONUN YERLİLER İLE OLAN HALİNİ GAYET İYİ TETKİK ETMEK LÂZIMDIR.»
BAYTEKİN İLE LİLİNİN GÖRÜŞMESİNE ŞÜJE OLAN ADAM, BİR AĞAÇ ÜSTÜNDEN YATIN GİRMESİNİ SEYREDİYORDU. YÜZÜNDE BELİREN BİR GÜLME, HİÇTE YAT SAKİNLERİ İÇİN HAYIRLI BİR ŞEYE ALÂMET DEĞİLDİR
... ARKASI VAR.

GORİL AVCISI

Afrikanın şimdiye kadar insan ayağı basmamış, balta girmemiş ormanlarından birinde ava çıkan gezginler günlerce dolaştıktan sonra gorillerin bulunduğu bir yere gelmişlerdi.

Avcıların başında bulunan bilgin ellerini çırparak:

— Ah! diye bağırdı. İşte aradığımızı bulduk. Ne güzel! Şimdi bol bol goril avlarız... Hele yavrularını bulursak...

Bilgin sevinmekte haklı idi. Çünkü ta Avrupadan kalkıp Afrikanın içerilerine kadar gelmesi, sadece goril avı yapmak ve bunların yavrularını diri diri yakalamak içindi.

— Bir kaç goril yavrusu yakalamak için bu kadar zahmete girilir mi? diyet soranlara başını sallıyarak:

— Siz bilmezsiniz, karşılığını vermişti. Ben goril maymunları üzerinde araştırmalar yapıyorum. Bunların insanlara ne kadar yakın hayvanlar olduklarını bilirsiniz. Bir gorili insan gibi yaşamıya alıştırmak kolay oluyor.

Şimdi benim araştırdığım şu: Acaba küçük bir goril maymunu, henüz yavru iken alınıp insan gibi yaşamıya alıştırılacak olursa ne netice alınacak? İşte, bunu öğrenmek için goril yavruları yakalamak ve bunları alıp Avrupaya götürmek istiyorum.

Bilgin, yanına aldığı avcılara bu işin kolay olup olmayacağını sormuş, onlardan biri de:

— Ben çok görmüş geçirmiş bir avcıyım, demişti. Şimdiye kadar yıllarca yetmiş yedi çeşit hayvan avladım. Binlercesi ile karşı karşıya geldim ve cenkleştim. Her hayvanın, yavrusunu kaptırmamak için bütün emeğini harcadığını bilirim. Fakat, maymunlar, hele goriller kadar, yavrularını korumak için çırpınan hayvan görmedim. Bir dakika önce kuzu gibi duran bir goril, yavrusunu tehlikede görünce öyle yırtıcı bir hayvan kesilir ki, başa çıkamazsınız.

Bilgin:

— Elimizde tüfenklerimiz olduktan sonra nasıl olsa başa çıkarız, demiş ve goril yavrularını ele geçirmek isteği ile etmiyelim, diyorlardı.

Şimdi, gorillerin çokluk bulundukları bir yere gelince de artık istediklerini ele geçireceğini düşünrk sviniyordu.

Yalnız, avcılar:

— Yavrulu goril görmeden önce ateş etmiyelim, diyorlardı.

Bilgin:

— Neden? diye sordu.

— Çünkü, tüfenk sesini duyarlarsa hepsi ayağa kalkarlar ve tehlikeyi gören goriller yavrularını korumak için tetikte dururlar. Onun için, ilk önce yavru gorilleri bulalım. Ondan sonra, gerekirse, onları ele geçirmek için tüfenk patlatırız...

Avcı doğru söylüyordu. Çünkü, onların asıl istedikleri, goril yavrularını diri diri ele geçirmekti. Boş yere tüfenk atıp hepsini ayağa kaldırmakta mâna yoktu.

Bunları konuşa konuşa, ormanın en sık yerine gelmişlerdi. Avcılardan biri:

— Durun! diye seslendi. İşte şu ağacın üzerinde maymun yavruları var. Bakın!

Hep beraber, onun gösterdiği yana baktılar: Yüksek bir ağacın dalları arasında iki maymun yavrusu, oradan oraya sıçrayıp duruyorlar, her hayvanın yavrusu gibi onlar da kendilerine göre uyun oynuyorlardı.

Bilgin, bunu görünce:

— Aman ne sevimli yavrular! diye haykırmaktan kendini alamadı. Nasıl etsek de şunlardan hiç olmazsa birini ele geçirsek?

Avcı:

— Bunun kolayı var, dedi.

— Nasıl?

— Ağaca çıkar, bir tanesini yakalarız.

Arkadaşları güldüler:

— Daldan dala atlamakta maymunlarla yarış edebileceğini sanıyorsan aldanıyorsun.

— O halde ne yapalım?

Bekliyelim, akşam olsun, yuvalarına girsinler, uykuda bastırırız.

— İyi ama, o zaman da anneleri, babaları yanlarına gelir, yavrularını bize kolay kolay kaptırmazlar...

Öteki avcı ağzını açmak üzere idi, birdenbire hepsi yerlerinden sıçradılar ve başlarını çevirdiler:

Acı acı bir çığlık duymuşlardı.

Fakat ortada görünür bir şey yoktu.

Bilgin:

— Kim bağırdı acaba? diye sordu.

Tecrübeli avcı:

— Her halde bir insan değil, dedi. Bana kalırsa bir maymun haykırışı idi bu.

— Fakat o kadar insan sesine benziyordu ki!

— Öyledir! Bu goril maymunları da insana az mı benziyorlar!

— Her halde yavruların anası olacak.

Bunu söyliyen avcı yanılmıyordu:

Ağacın dibindeki uzun otlar arasın[dan] bir maymun başı belirmişti.

Avcılardan biri:

— İşte burada! diye bağırdı.

Fakat sözünü bitirmeye kalmadı, g[o]ril onun üzerine atladı ve adamı yere [de]virdi.

Bunun üzerine avcının arkadaşla[rı] onu kurtarmak için hayvanın üzeri[ne] atıldılar.

Fakat, ama maymun, onların hepsi[ni] birden meydan okuyacak kadar azgı[n] bir şeydi. Yavrularının yanına yabancı[la]ların yaklaştığını görünce, nerede i[se] hemen koşmuş gelmiş ve haykırarak [onla]ları çağırmıştı. Annelerinin sesini işite[n] ve kendi dillerince tehlikeyi anlıyan yav[ru]rular hemen ağaçtan aşağıya atlamışla[r] ve annelerinin yanına gelmişlerdi.

Ana goril onların önüne geçmiş; yavru[la]larına yaklaşmak isteyen düşmanların[a] karşı, bacaklarını gererek, kollarını ka[l]dırarak, kafa tutuyordu.

Avcılar, yavrularını korumak için ke[n]di canını hiçe sayan bu fedakâr anne[ye] karşı ateş etmiye kıyamıyorlardı. Fakat buraya goril yavrularını ele geçirm[ek] için gelmiş değiller miydi?

Bilgin:

— Yufka yürekliliği bırakalım da g[o]rile ateş edelim, diyordu.

Ana goril, tehlikenin daha yaklaştı[ğı]nı sezmiş olacak ki, ikinci bir acı hay[kı]rışla onlara başka bir emir verdi. Bun[un] üzerine yavrular, kaçıştılar ve ağac[ın] içindeki kovuğa girdiler.

Şimdi onlar ortadan kaybolmuşlar avcılarla anneleri karşı karşıya kalm[ış]lardı. Avcılardan biri ateş etmek üze[re] diz kırdı ve tüfengini omuzuna daya[ya]rak nişan aldı.

Fakat, tetiği çekmiye kalmadı ye[re] yıkıldı:

Arkadaki ağacın üzerinden sanki b[a]şına koca bir kaya parçası yuvarla[n]mıştı.

Onun yere yuvarlandığını gören ö[te]kilerden biri:

— Yavruların babaları! dedi. Erk[ek] gorillerin öç alışı çok zorlu olur. Go[ril] bir kere kızdı mı önüne kimse geçem[ez]. Kaçalım...

Baba goril, yavrularının anası[na] ateş etmek üzere hazırlanmış olan av[cı]nın üzerine atlayıp onu yere yıktıkt[an] sonra, üstüne basarak karşıya atladı

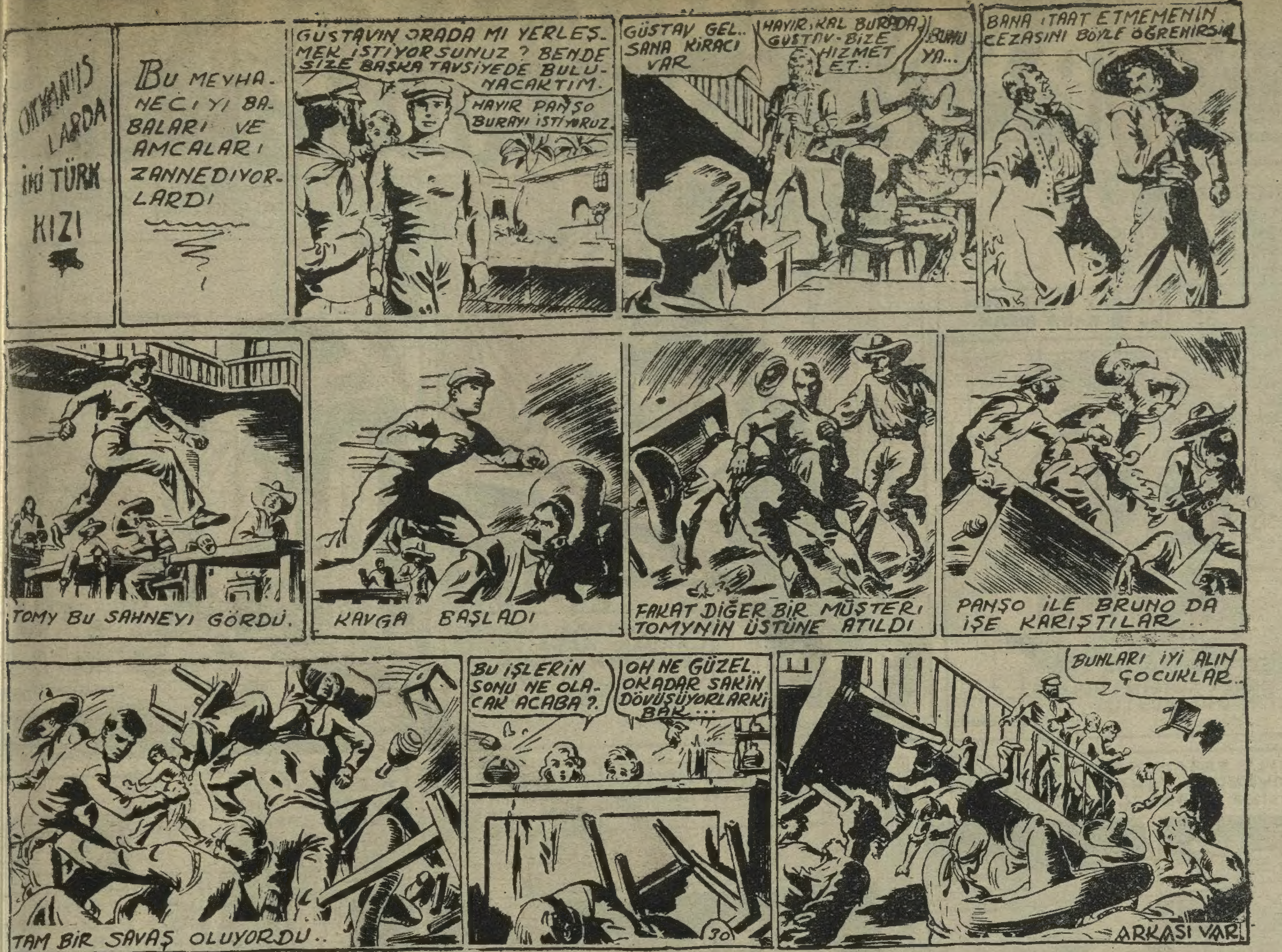

inin yanına geldi. O zaman dişi goril, men daldan aşağıya atladı ve ağacın ğuna, yavrularının yanına koştu.

Fakat içeri girmesi ile, bir çığlık ata- k dışarı uğraması bir oldu.

Onun haykırışına yerlerinden fırlayan cılar ne olduğunu anlıyamamışlardı. Yalnız, gorilin oraya buraya koşarak ğırması ve çırpınması, yavrularının ybolduğunu ve zavallı ananın onları adığını gösteriyordu.

Şimdi, erkek goril de, düşmanları ile raşmayı bırakmış, eşinin yanına ko- rak, onunla birlikte, yavrularını ara- ya başlamıştı.

Avcıların ilk şaşkınlıkları geçince iç- rinden biri:

— Profesör nerede? diye sordu.

Bunun üzerine hepsi dört bir yanları- a bakındılar ve bilgini göremeyince aşırdılar. Şimdi onlar da, oraya buraya oşup yaşlı arkadaşlarını arıyorlardı.

— Acaba ne oldu? diyorlardı. Sakın ir yırtıcı hayvanın saldırışına uğramış lmasın? Yoksa maymun yavrularını da ı böyle bir hayvan kaptı götürdü?

Avcılardan biri:

— Nasıl olur? diyordu. Hiç bir gürül- tü işitmedik. Yırtıcı bir hayvan saldır- mış olsaydı, maymun yavrularının değil- se bile, hiç olmazsa bizim profesörün haykırışını işitirdik. Bunda başka bir iş olacak...

Evet, bunda başka bir iş vardı ve bu- nu çok geçmeden anladılar:

Biraz ileride, uzun otların arasından, kendilerine doğru el sallandığını gör- dükleri zaman hemen oraya koştular, Sonra, otların arasından iki kuyruk gör- düler.

Bir iki adım daha attıktan sonra, pro- fesörün yanı başına gelmiş olan avcı, onu, kollarının arasında iki maymun yavrusu ile beraber, otların içine sak- lanmış buldu.

Onu görünce hepsi birden gülmiye başladılar. Bilgin, durgun bir halle:

— Susun! dedi. Bu pek te gülünecek bir şey değil. Tersine, ağlamak lâzım. Çünkü, iki küçük hayvancağızı analarım- dan, babalarından ayırdım. Fakat, ne yapalım, Bilim için bunu yapmak gerek- ti. Bu uğurda az insan mı canını vermiş, az kişi mi acı çekmiştir! Varsın iki may- mun da yavrularını kaybettikleri için ağlasınlar. Tanrı onlara ömür versin. Çok geçmez, iki yavru daha dünyaya getirirler.

Avcılardan biri merak etti:

— Peki dedi, bunları ne zaman yaka- ladınız da kaçtınız

— Baba goril gelip de dişi gorile ateş etmiye hazırlanan arkadaşımızın üzeri- ne atılınca, bir dakikalık bir kargaşalık ve şaşkınlık oldu. İşte ben bundan fay- dalanarak, hemen koğuğa daldım ve ora- da korku ilesinmiş duran iki yavruyu yakaladığım gibi dışarı fırladım. Dişi maymunun, erkeğinden alacağı emir üzerine, yavrularının yanına geleceğini biliyordum. Onun için, küçükleri yaka- lar yakalamaz, otların arasına saklanıp, uzaklara kaçtım...

Bilginin bu ustalığına karşı hepsinin ağzı açık kalmıştı. Avcıların en tecrübe- lisi:

— Bravo doğrusu profesör, diyordu. bu işte bizi mat ettin!

DALAYLAMANIN Sarayında
KORKMA, BENİM ARKAPAŞIM. BENİ DİNLE, TRADDLES SORACAK OLURSA KAPIYI GÖZETMEYE GİTTİLER DERSİN
MERAK ETME, SEN BU İŞİ BANA BIRAK
KUBİLAY SARAYIN BİR KÖŞESİNDE ERKEK KILIĞINA GİRMİŞ MİN Lİ'Yİ BULMUŞTU.
TOPLANTI SALONUNDAKİLER YER ALTI MEZARLARINA İNİNCE BURADA TEHLİKE KALMIYACAK.
KORİDORDAN, SOLONLARDAN KOŞA, KOŞA GEÇTİKTEN SONRA YALANCI ÇİNLİ "LO PİNG" LE MİNLİ TAPINAGA GELDİLER.
İYİ BİR SAKLANACAK YER BULMALI. BELKİ YİNE GELİRLER.
ŞU MERDİVENE ÇIKSAK.
VAKTİYLE BABAM SÖYLEMİŞTİ. BU MERDİVENDEN TANRI HEYKELİNİN TEPESİNE KADAR ÇIKILIRMIŞ.
İŞTE, HEYKELİN BAŞININ İÇİNDE BULUNUYORUZ.
HEYKELİN GÖZLERİNİ PARLATAN IŞIKLAR BURADAN ÇIKIYOR.
BURADA KİMSE BİZİ BULAMAZ. ŞİMDİ ANLAT BAKALIM, NASIL OLDU DA ÇANG'I ÖLDÜRDÜN.
BEN Mİ? "GÖRÜNMEZ ADAMLARIN" BAŞINI BEN Mİ? ÖLDÜRDÜM SANIYORSUN!
ÖYLEYA! ÇANG'IN AVUCUNDAKİ SAÇLARLA SENİN ELBİSELERİNİN ÜZERİNDE BULUNAN SAÇLAR AYNİ.
BUNLARIN HİÇBİRİ BENİM DEĞİL. İNANMAZSAN SAÇIMDAN BİR KAÇ TEL KOPARAYIMDA BAK.
SAHİ Mİ? ÖYLEYSE BU SAÇLAR SENİN ELBİSENİN ÜZERENDE NE ARAYOR.
BİLMEM! FAKAT BEN, KENDİMİ KURTARMAK İÇİN BİLE OLSA ADAM ÖLDÜRECEK BİR KIZ DEĞİLİM.
BÖYLE BİR ŞÜPHEYE DÜŞTÜGÜM İÇİN BENİ BAĞIŞLA, MİN Lİ. YANILDIĞIMI ANLAYORUM ÇÜNKÜ ÜZERİNDEKİ ELBİSELER SENİN DEĞİLDİ Kİ!
ANLADIM. BUNLAR BENİM YERİME GEÇEN KIZIN ELBİSELERİYDİ. DEMEK ÇANGI ÖLDÜRDÜ.
ARKASI VAR

DİYANA
DİYANA YENİ BİR UÇAK MOTORUNUN PARÇALARINI ÇALAN ÇİNLİ HAYDUTLARIN PEŞİNE DÜŞÜYOR. ONLARI BULMAK İÇİN ARKADAŞILE ÇİNLİ KIYAFETİNE GİRİYOR. MOTUNG ONU TUZAĞA DÜŞÜRÜYOR.
SİZİ ÖLDÜRECEK DEĞİLİM. İSTEDİĞİMİ BAŞKA YOLLA YAPACAĞIM.
YANİ ?
İNSANIN CANI KIYMETLİDİR. BANA KARŞI GELİYORSUNUZ AMA BİRAZ SONRA BANA YARDIM EDECEKSİNİZ.
BENİMLE BERABER GELİN. BANA YARDIM EDERSENİZ PİŞMAN OLMAZSINIZ BAYAN..
BU ELEKTRİK DÜĞMESİ KAPIYI AÇAR VE KAPAR. KAPIYI ELLE AÇMAK TEHLİKELİDİR.
KAÇMAK YOLU GÖRÜNÜYOR.
ŞİMDİLİK SİZİ BURAYA KAPAYACAĞIM. BANA YARDIM EDERSENİZ İŞ DEĞİŞİR.
BU KAPI YAKINDA AÇILACAK.
PLANLARINIZ KARŞISINDA AĞZIM AÇIK KALDI. BU ZEKÂNIZLA SİZ BANA ÇOK İŞLER GÖREBİLİRSİNİZ. ÖNCE TEDAVİ LAZIM.
TEDAVİ Mİ ?
SİZİ KANDIRACAK DEĞİLİM. İSTEDİĞİMİ YAPTIRMAK İÇİN ELİMDE BAŞKA YOLLAR VAR. MİNGKO İLE ANLAŞIRSINIZ.
SİZİ YALNIZ BIRAKIYORUM. YANDAKİ ODADA SİZİN İÇİN ELBİSELER VAR. ARTIK BU KIYAFETİN FAYDASI KALMADI..
NEZAKETİNİZE TEŞEKKÜR EDERİM.
YAPA YALNIZ KALDIM. ŞİMDİ NE YAPACAĞIM ? ÖTEKİLERİ BULMAK KABİL DEĞİL GİBİ GÖRÜNÜYOR.
ACABA MOTUNG EVLİ Mİ? KARISI GELSE DE GÖRSEM NE İYİ OLACAK.
SİZİ DOKTOR MİNGKONUN YANINA GÖTÜRECEĞİM.
PEK ALÂ. HAYDİ GİDELİM.
MOTUNGUN SÖYLEDİĞİ TEDAVİ ACABA NEDİR ?.
BEN NE BİLEYİM ! DOKTORA SORUN..
OTURUN. DOKTOR ŞİMDİ GELİR.
?
KIZ SİZİ BEKLİYOR.
GELİYORUM.
A ! BİR KADIN ! DOKTOR MİNGKO SİZ MİSİNİZ ?
EVET NEYE ŞAŞIRDINIZ ? BEN AVRUPADA SİZİN ÜNİVERSİTELERİN BİRİNDE OKUDUM.
NEYE MOTUNGA KARŞI GELİYORSUNUZ ? ONUN NE YAPMAK İSTEDİĞİNİ BİLİYOR MUSUNUZ ? BELKİ İYİ İŞ GÖRECEK.
MESELE O DEĞİL. O BENİM YURDUM İÇİN DEĞERLİ YENİ BİR MOTORUN PARÇALARINI ÇALDI. ONLARI İSTİYORUM.
MOTUNGUN DÜNYA SULHU İÇİN ÇALIŞTIĞINI SÖYLESEM YİNE MOTORU ONDAN ALMAK İSTEYECEK MİSİNİZ ?.
BÖYLE HAYIRLI İŞE KİMSE KARŞI GELMEZ. FAKAT MOTUNGUN BÖYLE BİR ÜLKÜ TAŞIDIĞINI UMMUYORUM. BANA NE OLDU. BAŞIM MÜTHİŞ AĞRIYOR.
ÇOK ACELE ETTİN, MOTUNG. İLACI AŞIRI VERMİŞ OLACAKSIN. BAŞI AĞRIYORMUŞ.
TEDAVİ İSTER.
DOĞRU SÖYLEDİN AMA NE YAPAYIM. ÖTEKİLER BENİ ZORLADILAR. PARALARINI KAYBETMEKTEN KORKUYORLAR.
ARKANIZDAN ÇİNLİ ELBİSELERİNİ ÇIKARSANIZ İYİ OLUR SANIRIM.
TEŞEKKÜR EDERİM. ZATEN RAHAT EDEMİYORUM.
BİNİCİ ELBİSESİ ! DAĞLARDA BUNUNLA İYİ GEZİLİR. HEM DE TAM BANA GÖRE..
ÖTEKİ İKİ ADAM NE HALDE ? DELİKANLI RUSYADA İŞİMİZE YARAR SANIRIM.
ONLAR KIZDAN AZ İNATÇI. HALBUKİ KIZ MOTORDAN BAŞKA BİRŞEY DÜŞÜNMİYOR.
BU SIRADA MOTUNG LA MİNGKO KONUŞ
A ! PANT LONUN CEBİNDE BİR ŞEY VAR ! PARA CÜZDANINA BENZİYOR !.
30
ARKASI VAR.

— 30 —

(Geçen sayıdan devam)

—Bir arkadaşımız daha vardı, dedi. O nerede?

Peebles:

— Ha, dedi, Kraski'yi soruyorsunuz? Vallahi biz de bilmiyoruz. Birdenbire ortadan kayboldu. Sizin ayrıldığınız günün sabahı onu da göremedik. Bize hiç bir haber vermeden gitmiş, yani bizden kaçmış olacak. Neye kaçtığını bir türlü anlıyamamıştık. Fakat şimdi anlıyoruz. Her halde sizin elmas çantanızı o almış olacak.

Öteki ikisi de:

— Odur, muhakkak odur, dediler.

Tarzan başını salladı. Elmaslarını kimin çaldığını daha onları görür görmez anlamıştı.

İlkönce, bu dört arkadaşı bıraktığı köye geldi. Onların gece yattıkları yeri buldu. Sonra Kraski'nin ayak izlerini tanıdı ve onları takip etmiye başladı.

Güneş batmak üzere ağaçların arasına girdiği bir sırada Tarzan, ormanın açıklık bir yerine geldi. Ortadan dere geçiyordu. Biraz ileride küçük bir kulübe vardı. Çevresi de parmaklıkla çevrilmişti.

Tarzan durdu. Kulak kabarttı, havayı kokladı. Sonra kulübeye doğru ilerlemeğe başladı. Parmaklığın önüne gelince, kulübenin yanında bir beyaz insan vücudü gördü. Biraz daha yaklaştı. O zaman, aradığı adamla karşılaştığını anladı.

Fakat geç kalmıştı. Ondan evvel başka birisi Kraski'yi yere sermiş ve elmas çantasını almıştı.

Bunun üzerine, Tarzan Dört bir yanına göz gezdirdi ve yerde ayak izleri aradı. Gözlerine bir çift iz çarpmıştı. Bunlardan birinin kadın ayağı olduğu da daha ilk bakışta anlaşılıyordu. Bu kadın kimdi? Tarzan düşündü, akıl erdiremedi. Yalnız, erkeğin, yerdeki ayak izlerinden, kendisi gibi iri yarı bir adam olduğunu anladı. Kadının da istemiye istemiye gittiği, yerde sürünen ayak izlerinden belli idi.

Tarzan, ayak izlerinden dosdoğru gidiyor ve çok geçmeden onların bulunduğu yere varacağını biliyordu.

XX BÖLÜM

İki Tarzan Karşı Karşıya

O gece Esteban, Flora'yı ormanın ortasında yapa yalnız bıraktıktan sonra küçük bir derenin kıyısında mola verdi ve bol bol su içip yorgunluğunu gidererek ateş yaktı. Yolda vurduğu gazalı kızartarak yedi. Sonra yine kana kana su içti, ateşin başında oturarak, Kraskiden miras kalan çantasını koynundan çıkardı. Elmasları birer birer alarak ateşin kırmızı ışıkları altında parıldayışlarını seyre daldı.. Kendi kendine gülümsüyor, Avrupaya gidince bunları satıp parası ile nasıl yaşayacağını gözlerinin önünde canlandırıyordu.

Birdenbire durdu. Gözüne, karşıki ağaçların siyah gölgesi önünde beyaz bir şekil ilişmişti. Başını kaldırıp bakınca, karşısında, bir kadın gördü. Beyazlar giyinmiş olan bu vücut, bir hayalet gibi, yavaş yavaş ona yaklaşıyordu.

Esteban bir çığlık atarak yerinden fırladı ve titreye titreye bir iki adım atarak:

— Flora! diye haykırdı. Sen misin? Nasıl olur! Canlandın mı? Eyvah? Hortlak geliyor!

Korkak kahraman tabanları kaldırıp kaçmak istedi. Fakat beyazlı gölge, ona doğru kollarını açarak atıldı

— Gel sevgilim! dedi. Ben sensiz yaşayamam!

Fakat, bu kadın vücudundan bir erkek sesi çıkmıştı. Esteban, donmuş gibi, olduğu yerde kas katı kaldı ve bir kütük gibi yere düşmek üzere iken karşısındaki onu kolundan yakaladı.

Bu, Tarzan'dan başka biri değildi.

İzleri kovalıyarak ormandan dışarı çıkan Tarzan, bir yerde kadının ayak izlerinin kesildiğini farketmiş ve orada dört bir yana göz gezdirince, beyazlı bir vücudün çalılıklar arasında yatmakta olduğunu görmüştü. Hemen kadının başı ucuna iğilmiş ve yaşayıp yaşamadığına bakmıştı.

Flora, üzerine bir erkeğin iğildiğini duyunca, hafifçe gözlerini araladı ve:

— Öldürme beni, Esteban... Kurtar beni... diye inledi

O zaman Tarzan, kadının Esteban'ın gadrine uğramış olduğunu anladı. Onun doğrulmasına yardım ettikten sonra:

— Benim adım Esteban değil, Tarzan, dedi.

Genç kadın, Tarzan adını işitince heyecanla:

— Lord Grystoke! dedi. Gözlerime inanamıyorum. Fakat sizsiniz! Evet, şimdi tanıdım.

Tarzan hayretle:

— Demek siz beni tanıyorsunuz ha? diye sordu.

Flora:

— Evet, dedi. Ben Ledi Greystoke'ın eski hizmetçisi Flora'yım. Tarzan büsbütün şaşırdı:

— Flora Havkes ha? diye haykırdı. Fakat burada ne işiniz var?

— Bir iki Avrupalı ile beraber gelmiştim. Fakat söylemeyeyim daha iyi.

Tarzan:

— Korkmayın, dedi, bilirsiniz ki ben ancak erkeklerden öç alırım. Size de onların götülük ettiğine şüphe yok. Anlatırsanız hep beraber öç alırız.

Flora yine biraz duraladı. Fakat sonra bütün başından geçenleri anlattı.

Tarzan:

— Demek, dedi, siz beni soyan haydutlarla berabersiniz?

Flora:

— Evet, dedi. Fakat beni bağışlayacağınızı umarım. Çünkü benim plânlarım hiç bir işe yaramadı. Sizin başınıza çorap ören plânlar ise benim kafamdan değil, yanımdaki hilebaz adamların kafasından çıkmıştır.

Tarzan:

— Şüphesiz, dedi, sizin bir kabahatiniz yok.

Flora,

— Teşekkür ederim, dedi. Sizin iyi kalpli bir adam olduğunuzu esasen bilir-

— Devamı 11 inci sahifede —

BUDİN

— 10 —

(Baş tarafı geçen sayıda)

Üç gün sonra, Hasan Pehlivanla yetim Ahmet, Budin Kalesinin doğuya açılan büyük kapısından şehre giriyorlardı. O zamana kadar, dedesinin Taşhanı ile hanın etrafındaki bir kaç köyden başka bir yer görmemiş olan Yetim Ahmet, Budini daha uzaktan görünce şaşa kalmıştı. Şehre yaklaştıkça, hayranlığı artıyordu; en çok, gök yüzüne yükselen mermer mağaralar hoşuna gitmişti:

— Ne güzel!. Ne güzel!.. diye bağırarak saymağa başlamıştı: «Bir, iki, üç, dört... Ne çok... Ne çok değil mi pehlivan ağa?!.».

— Güzeldir elbet!. Çoktur elbet!.. Budine bu memleketin incisi demişler!..

— Budinde bizim Taşhan gibi hanlar var mı?.

— Taşhanın lâfı mı olur, Budin hanları onun üç misli, dört misli büyüktür!

— Budindeki evler üçyüz tane vardır değil mi pehlivan ağa?!

— Üç yüz ev de söz mü!. Sen de beş bin, ben diyeyim on bin!.

Budine iyice yaklaştıkları sıralarda, bir kuyu başına geldiler; Yetim Ahmet:

— Pehlivan ağa!. dedi, burada biraz duralım da ben şu hayvanların çamurlarını yıkıyayım!. Budine atlarımızın çamuru ile girersek ayıp olur!..

Hasan pehlivan, çocuğun bu teklifini beğendi:

— Doğru söylersin be Yetim Ahmet... dedi, yıkıyalım şu hayvancıkların çamurlarını...

Her ikisi de atlarından inip su çekmek için kuyu başına geldikten sonra, kuyunun zincirlerine bağlı kovanın dipsiz olduğunu gördüler Kovanın, fırtınada, kuyunun etrafındaki kaldırım taşlarına çarpa çarpa paralandığı belliydi, Hasan pehlivan:

— Gayri Budinde yıkanır, paklanırız!. dedi.

Fakat Yetim Ahmet, ilk defa gireceği bu büyük şehre, bataklık ovadan sanki uçarak gelmişler gibi. tertemiz girmek istiyordu:

— Tulumları doldururuz pehlivan ağa, tulumları doldururuz!.. diye bağırdı.

Demir baş Hasan pehlivan çocuğun kafasından geçeni çarçabucak anlayamadı:

— Amma yaptın ha!. dedi, tulum kuyudan dolar mı?.

— Niçin dolmasın.. Beni belimden zincire bağlarsın...

Pehlivan çocuğun bu cesaretine bayıldı, sözünü keserek:

— Koş getir tulumları!. dedi.

Bir dakika sonra, Demirbaş Hasan Pehlivan, belinden zincirle bağladığı Yetim Ahmedi kuyunun içine salıyordu... İki elinde iki su tulumu tutan Ahmet, Pehlivan durakladıkça: «Azıcık daha!.. Azıcık daha!..» diye sesleniyordu.. Nihayet: «Yeter!.. Yeter!..» diye bağırdı; ayaklarını kuyunun duvarına dayadı, zincire bağlı gövdesini ayaklarile endezliyerek suyun yüzüne eğildi, iki elindeki iki su tulumunu doldurduktan sonra, yukarıya «Tamam!.. Pehlivan ağa tamam!..» diye bağırdı. Yukarıdaki dev adam için çocuğu kuyudan çekip çıkarmak, su dolu bir kova çekmekten farksızdı. Çocuğun bu cesareti koca adamın hoşuna gitmişti:

Ayaklarının ucu bile ıslanmamış... Canbaz mısın be çocuk!? dedi. Yaptığı iş kolay değildi, Ahmet çok yorulmuştu. Derin derin soluyarak ayaklarına çorap ve yemenilerini giyerken:

Canbazlık bende değil, sende be Pehlivan ağa... Eğer istese idin beni tepeme kadar suya daldırıp daldırıp çıkarırdın!. dedi.

Yetim Ahmet atların çamurlu bacaklarını yıkayıp silerken, kuyu başındaki taşlardan birinin üstüne oturup onu seyreden Demirbaş Hasan şöyle düşünüyordu:

— Eline, ayağına ateş gibi bir çocuk... Korku nedir bilmiyor.. Yolda, bir kere olsun açım, susuzum, uykum var demedi.. Üç dört sene sonra, dünya güzeli gibi bir delikanlı olacak.. Dünya ahret kardeşim olan şu çocuğu ölünceye kadar yanımdan ayırmam gayri... Hani Mustafa Paşa efendimiz dahi istese vermem vallahi!..

Yetim Ahmet işini yarım saat içinde bitirmişti. Hayvanların çamurlu bacaklarını yıkamış, bir çuha parçasile, tırnaklarına varınca silip parlatmıştı.

Demirbaş Hasan Pehlivan, Budinin en namlı cenk erlerinden idi. Daha Kale kapısından girer girmez, iki üç adımda bir, sağdan soldan bir selâm yağmuru başlamıştı: «Bire hoş geldin Pehlivan!.. Bire hoş geldin Hasan Pehlivan!.. Hoş geldin yiğidim!.. Hoş geldin Hasan ağa!. Hoş geldin Şehpazım!..»; ve tanıdık, tanımadık sokaklarda rastladıkları hemen herkes, durup durup Yetim Ahmede bakıyorlardı: Güzel çocuk, Kara Bulutun üzerinde, bir ceneral azameti ile oturmuştu, altındaki cins hayvan da, o kadar talimli yürüyordu ki, «bu küçük atlı da kim?!» diye dönüp bakmamak imkânsızdı. Yetim Ahmet, daha kapısından ilk girdiği Budinin bir şöhreti olmuştu.

23 NİSAN

OKUL PİYESLERİ

Okulunuz Müsameresi için Piyes mi Arıyorsunuz?.

Monoloğ mu İstiyorsunuz?

Şiirler, Şarkılar mı Bekliyorsunuz?

Hiç Düşünmeyiniz.

Ülkü Kitap Yurdu 25 Marta Kadar Size Şu Kitapları Hazırlıyor:

1 — Zafer Yıldızları - İnkılâplarımız
2 — Haydi
3 — 23 Nisan Şiirleri, Manzum Okul Piyesleri
4 — Küçük Şehit
5 — Küçük Kuvayımilliyeci
6 — Gönüllülerin Türküsü
7 — Atak Ali
8 — Balta.

Her kitabın Fiyatı 25 şer kuruştur.

Çıkaran: Ülkü Kitapevidir

MANDRAKE
HIRSIZLAR PEŞİNDE
MÜFETTİŞ KAZANMIŞTI. FAKAT ABDULLAH HAKIKI DUFYYİ NASIL MEYDANA ÇIKARACAKTI !..
HAYDİ YÜRÜ SAKİ. SAKIN BENİMLE OYNAMAĞA KALKMA. ABDULLAH ONU YAKALADIM.
ABDULLAH TUT ONU SAKİ BUDUR
NASIL ?
GÖRÜYO ABDULLAH MÜCEVHER PAKETİ ELİNDE OYUN OYNAYACAK.
YALANCI SEN PEK İYİ GÖRÜYORSUN Kİ DUFY BENİM.
ABDULLAH İKİ MÜFETTİŞİDE BİRDEN YAKALADI. BAŞKA TÜRLÜ YAPAMAZDI ..
DUFY BENİM ABDULLAH..
AYIRAMIYORUM. İKİNİZDE AYNI ŞEY.
SAKİ ODUR. BAK HALA MÜCEVHERLER ELİNDE.. ÜZERİME ATEŞ ETMEK İSTEMİŞTİ.
BAK ABDULLAH İŞTE ONUN BALÇIK HEYKELİ MA
DUFYNIN BİRDENBİRE AKLINA HEYKEL GELİR.
ŞİMDİ ANLIYORUMKİ SAKİ SENSİN ..
YANILAN ABDULLAH BÖYLECE ASIL DUFYYİ SAKİ, SAKİYİ DE DUFY ZANNEDER.
İŞTE MÜFETTİŞ. SİZ MÜCEVHERLERİ ALIN. BENDE SAKİYİ TUTAYIM.
TEBRİK EDERİM ABDULLAH. BEN BUNLARI KASAYA YERLEŞTİREYİM. SEN DİKKAT ET HA..
HEM MÜCEVHERLERİ VERDİN HEM KAÇIRTIYORSUN. ONU TUT.
MÜFETTİŞE NE KADARDA BENZİYORSUNUZ ?
SENİN YALANCI BURNUNU KALDIRACAĞIM.
TUT !. AYI!..
NEREDEN İŞİN İYİ GİTMEDİĞİNİ ANLADINIZ MANDRAK ?
ANLATMAK ZOR NARDA.. HEMEN ABDULLAHA YETİŞMELİYİM..
MANDRAK NEREDE ?A..
MANDRAK BİRDENBİRE KAYBOLUR.
DUFY BENİM ONU TUT..
ŞU YALANCI BURUN BİR TÜRLÜ ÇIKMIYOR.
SAKİ ZANNETTİĞİ DUFYYİ ABDULLAH BIRAKMIYORDU..
EFENDİM!
ŞUNU TUT MANDRAK BENİ ÖLDÜRECEK
RDENBİRE MANDRAK GÖRÜNDÜ.
ABDULLAH ZAVALLI MÜFETTİŞİN AZ KALSIN BURNUNU KOPARACAKTI ..
DUFY OLDUĞUNUZU İSPAT EDİNİZ ..
NEYE BUNU DAHA EVVEL DÜŞÜNMEDİM MANDRAK.
İŞTE İSPATLARIM.
SAKİ BİR DEFA DAHA KURTULDU. HAKİKİ DUFYDEN AZ İSTE ABDULLAH
DUFYNİN BÜROSUNDA..
ŞAŞIRDIM MÜFETTİŞ!
ZARAR YOK ! BURNUMU KOPARIYORDUN ! SAÇLARIMDAN BİR PARÇA BIRAKTIN !..
DUFY ARTIK ANLAŞILDIĞINA SEVİÇLİYDİ.
MANDRAK ABDULLAH BENİ ZANNETTİYSE KABAHAT BENİM Mİ ?
HAYIR DEĞİL.. FAKAT BU YANILMA BİZE PAHALIYA MAL OLACAK.
SAKİ BENİMLE SON DEFA OYNUYOR. YENİ ANLAŞILAMAMAZLIKLARA SON VERMEK İÇİN SİZ BURADA KALIN.
MANDRAK BİR İŞARET YAPAR DUFY OLDUĞU YERDE TAŞTAN BİR HEYKEL KESİLİR.
DUFY SİZİ BU HALDE BIRAKACAĞIMA ACIYORUM FAKAT MECBURUM. SAKİYİ TUTUNCA SİZDE KURTULURSUNUZ

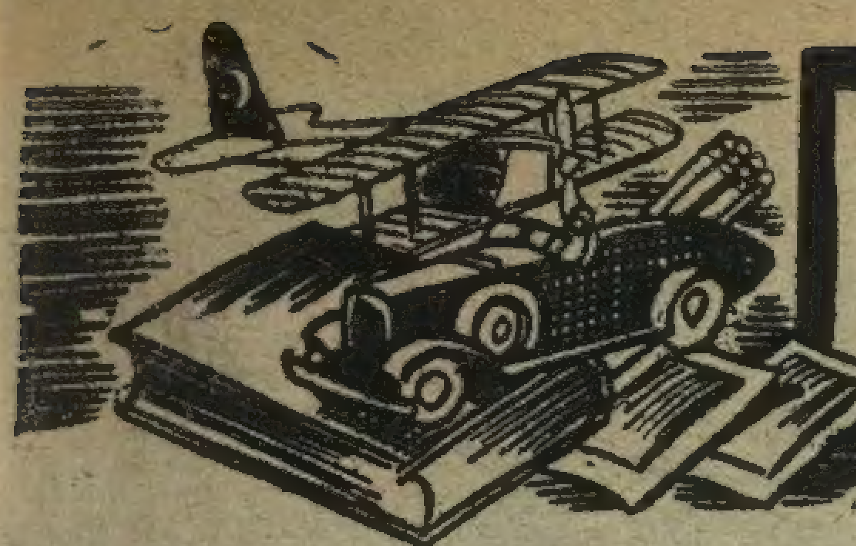

KAZANANLAR

26 ıncı sayı bilmecenin çözülüşü: «SAKARYA» idi.

«Doğru çözenler»:

1 — Şükrü Kafalı, sivil polis memuru Mustafa elile. Muğla: 2 - Aziz Yeşil,, Saadet caddesi 19 Mayıs mahallesi No. 60 Samsun: 3 - Nuran Genç Alp, Merkez ilkokul sınıf 4 No. 147 Bafra: 4 - Melâhat Önder, Rum sındı ilkokulu sınıf 5 No. 110 Kastamonu: 5 Harman Kumru, Yeniçeri ağası sokakNo. 30-6 Tepebaşı İstanbul: 9 - Enver, Şağ Hasan Halife mahallesi okumuş adam sokak No. 3. İstanbul: 10 - Abdüsselâm, İlkokul S. 4 No. 103 İstanbul: 11 - Nevzat, nüfus müdürü oğlu Aydın: 12 - İrfan, Eyüp 8 inci ilkokul S. 3. No. 340 İstanbul: 13 - Sarraf, Rami Cuma mahallesi kahveci elile, İstanbul: 14 - Güzide, Hoştepe sokak No. 41 Zonguldak: 15 - Şeref, Arifiye mahallesi Bili sokak No. 4, Eskişehir: 16 - Kemal, ilkokul, S. III No: 251 Ankara: 17 - Neriman, Nişantaşı 15 inci ilkokul talebesi İstanbul: 19 - Bedreddin orta okul S. A. 2. No. 300 Tire: 19 - Ayhan, Muammer Kemal ilkokul, S. A. 3 No. 734. Yenişehir Ankara: 20 - Nezahet, Yeni acun sokak No. 4 Ankara Cebeci: 21 - Ahmet, Hayriye Lisesi S. 7. No. 790 İstanbul: 22 - Ergün, Anafartalar mahallesi Kuşbaşı sokak No. 17. Ankara: 23 - Özcan, Denizciler caddesi hamamcı Ap. No. 4 Ankara: 24 - Firdes, Yukarı Paç Hastahane yolu No. 58 İzmit: 25 - Bülent, Nişantaşı 15 inci ilkokul Sınıf 4 şube A No. 222 İstanbul: 22 - Feruzan, 2 inci ilkokul S. 5 A. No. 368 İnegöl: 28 - Erol, belediye buz fabrikasında Yenişehir. Ankara: 28 - Selçuk, Nişantaşı Emlâk caddesi No. 19 İstanbul: 29 - Zeki, Kurtuluş Tepeüstü caddesi No. 112 İstanbul: 30 - Burhan, Maçka çıkmaz sokak No: 1/2 İstanbul: 31 - Belma, Nişantaşı Kuyulu bostan Sokak No. 21 İstanbul: 32 - Yavuz, Kadıköy 8 inci ilkokul S. 4 A. No. 444 İstanbul: 33 - Sermet. Belge - İstanbul: 34 - Kemal, Ortaköy orta bayır sokak No. 46 İstanbul: 35 - M. Ulus, Yedikule Kazlı çeşme yeni tabakhane sokak No. 4 İstanbul: 36 - Doğan, Fatih Kıztaşı Dolap sokak: No. 7, İstanbul: 37 - Mehmet, 2 inci orta okul S. 2 C. No. 560 karşıyaka İzmir: 38 - Kemal, Başdurak 919 uncu sokak No. 34 İzmir: 39 - Sabahaddin, Yetecek Gaziler caddesi 1145 inci sokak No. 9 İzmir: 40 - Muhterem. Süleymaniye kız orta okul S. 2 C. No. 252 İstanbul.

7 harfli Yardım Kollarından birinin ismiyim. 1, 2, 3, 4, 5 inci harflerim bir mit: 25 - Bülent, Nişantaşı 15 inci İlko-

Bilmece

5 harfli bir vilâyet ismiyim: 1, 2, 3 üncü harflerim dört tarafı su ile çevrilmiş yere verilen isim. 2, 3, 4, 5 inci harflerim faydalı bir hayvan, 3, 4, 5 inci harflarim ailemizden çok sevdiğimiz birine verilen isim. 1, 2 inci harflerim «isim» mânasında, bende faydalı, çok yetişen bir şey var ama söylemem siz bulun.

DİKKAT:

1 — Çözülerinizi bilmece kuponunuzla birlikte bir zarfın içine koyunuz.

2 — Zarfı yapıştırmayınız.

3 — Üslüne yalnız (60) paralık pul yapıştırınız.

4 — Adresi de şöyle yazınız (Afacan 30 uncu bilmece işyarlığı) Posta kutusu 718 İstanbul.

Ülkü Kitap Yurdu
İSTANBUL

TARZAN

— Baş tarafı 8 inci sahifede —

dım. Yalnız, köyü basıp kulübeleri yaktığımız zaman size karşı biraz kalbim kırılmıştı.

Tarzan kaşlarını çatarak:

— Hangi köyü? diye sordu. Ben böyle bir şey yapmadım.

Flora da şaşırmıştı.

— Vezirler köye saldırıp kulübeleri ateşe verdikleri zaman başlarında siz yok mu idiniz?

Tarzan

— Hayır! dedi.

O zaman Flora:

— Anlamıyorum, dedi. Bu da her halde Esteban'ın bir oyunu olacak.

Flora anlatıyordu:

— Esteban beni o gece kaçırdı götürdü. Fakat sonra Kraski'yi öldürüp elmasları ele geçirince bana artık ihtiyacı olmadığını düşündü ve ve beni yol ortasında bıraktı. O gece ben ona beni götürme diye yalvarırken sonradan beni buralarda bırakma, beraber götür diye yalvarmıya başladım. Fakat birincisi gibi ikincisi de ona dokunmadı ve beni döğüp yere yıktı. Her halde öldüm sandı ve koşa koşa uzaklaştı.

Tarzan:

— Merak etmeyin, kendisini bulur, öcümüzü alırız, dedi. Gelin benimle beraber.

Flora:

— Yürüyemiyorum, dedi. Ayaklarımın altı patladı.

— Yürüyecek değilsiniz. Ben sizi arkamda götürürüm.

Tarzan bunları söyledikten sonra kadını usulca belinden kavradı ve omuzuna attı. Hızlı hızlı yürümiye başladı.

— Sizi su buluncaya kadar böyle götüreceğim, diyordu. ~~Orada~~ yaranızı yıkar, sararız. Ondan ~~sonra~~ kendiniz yürürsünüz.

Flora, Tarzan'ın kendisine karşı gösterdiği bu iyi hareketten çok memnun olmuş ve sevincinden gözleri yaşarmıştı. Hele Esteban'ı bulup ondan öç alacaklarını düşündükçe seviniyordu.

Epeyi gittikten sonra uzaktan uzağa bir takım sesler duydular. Bunlar bir alay insandı.

Tarzan kulak kabartıp konuşulanları dinledi. Sonra Flora'yı omuzundan yere indirerek:

—Siz beni burada bekleyin, dedi. Bir yere ayrılmayın, birazdan gelir sizi burada bulurum.

Fakat, Flora artık ormanda tek başına kalmıya cesaret edemiyordu. Tarzan ya gider de gelmezse, ben yine o Esteban domuzunun eline düşersem diye korkuyordu. Onun için, Tarzan'ın sözü-

(Arkası var)

Müessisi: M. Faruk GÜRTUNCA
Basıldığı yer: Ülkü Matbaası

Çıkaran: Ülkü Kitap Yurdu.
Ankara caddesi: 72

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü:
Ömer Lûtfi TARHAN

Doktor Faust
HAYAL ÜLKELERİNDE
IŞTE GELDİK! GİRELİM.
KORKUYORUM AMA NE YAPALIM GİRELİM BARI
DOKTOR FAUST.UN KARŞISINA BİR KÖPEK KILIĞINDA ÇIKAN ŞEYTAN MEFİSTOFELES ONU HAYALLER ÜLKESİNE GÖTÜRÜYOR.
NE İSTİYORSUNUZ. BAYLAR EV SAHİBİ YOK
BEKLERİZ. BU ATEŞDE GENÇLİK İLACI KAYNIYOR FAUST!
4
ARKASI VAR.